

РОЗДІЛ 1

Роузі Рівер одягла захисні окуляри.

– Готові? – запитала вона.

– Готова! – відповіла Ада Твіст.

– Готовий! – відповів Іггі Пек.

Вони показали піднятий догори великий палець і заховалися за кухонним столом.

– Починаймо! – скомандувала Роузі.

Вона натиснула на велику червону кнопку пристрою зворотного відліку. З гучномовця заскрипів різкий голос.

ЗВОРОТНИЙ ВІДЛІК!

П'ЯТЬ...

Роузі пірнула у захисну кабінку.

ЧОТИРИ...

Швиденько розгорнула свій записничок.

ТРИ...

Схопила олівець, що був закладений за вухо.

ДВА...

Зненацька Шурупинка, пташка Роузі, залетіла в кухню і вмостилася на тому хитромудрому пристрої.

– АХ ТИ Ж КУРКА! – скрикнула дівчинка.

Шурупинка невдоволено цвірінькнула.

– Знаю-знаю, не курка! – виправилась Роузі.

ОДИН...

Троє дітей кинулися за Шурупинкою, аж тут...

БУМ!

Їхня штуковина вибухнула.

ПЛЮХ! ПУХ! БЖУХ!

Липкі червоні грудочки кетчупу розлетілися по всій кухні! Але Шурупинці вдалося уникнути наслідків вибуху. Вона злетіла вгору, де їй нічого

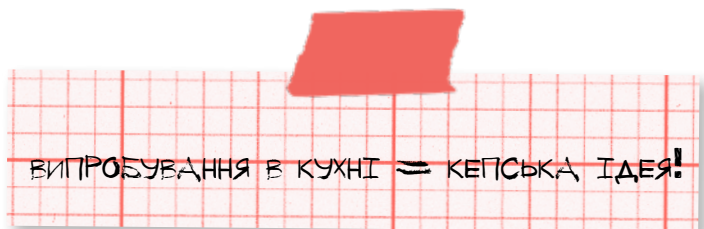
не загрожувало. Потім покружляла і спокійно приземлилася на холодильник.

– Овва! – промовила Ада, витираючи кетчуп зі своїх окулярів.

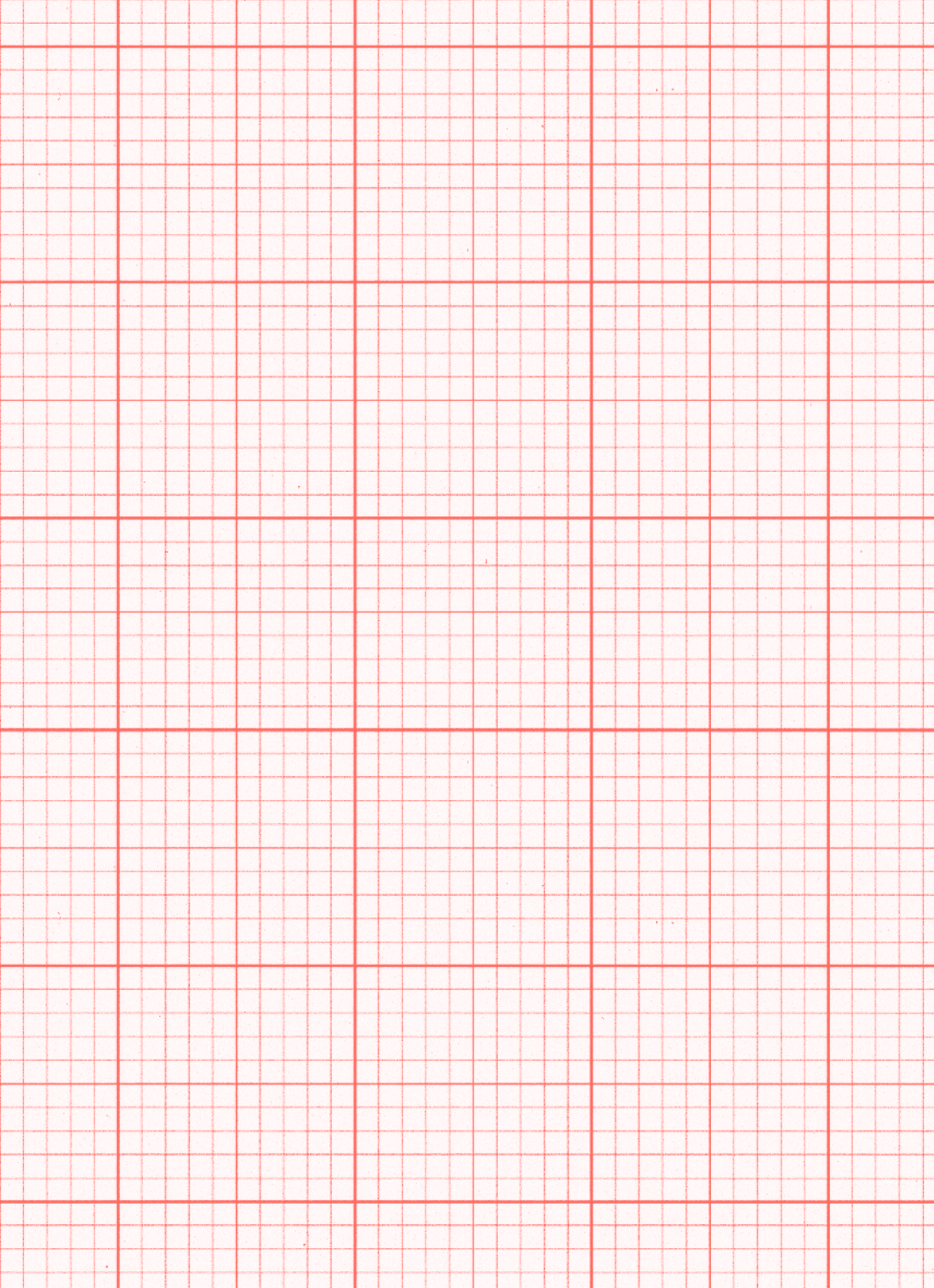
– Отакої! – сказав Іггі, витираючи кетчуп зі свого светра.

– Гм-м, – протягнула Роузі, постукуючи олівцем по записничку.

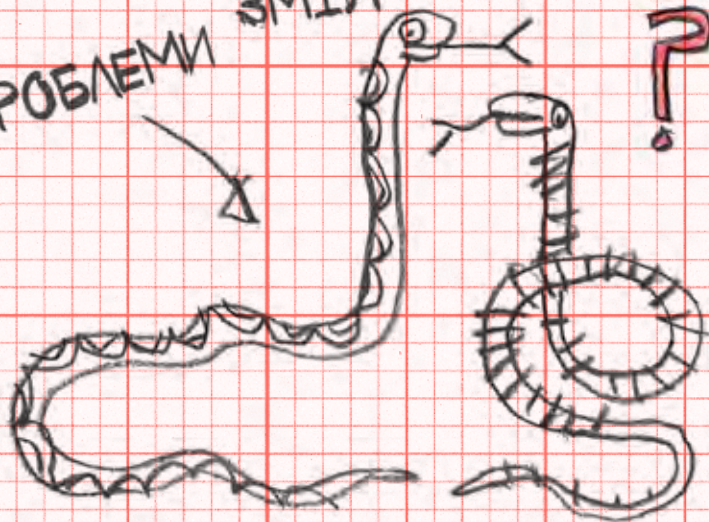
Вона озирнула безлад навколо і швиденько занотувала:

ПРОБЛЕМИ ЗМІЙ

???

РОЗДІЛ 2

Цілісінький ранок Ада та Іггі допомагали Роузі. Вона намагалася винайти щось для свого дядечка Фреда, який працював у зоопарку. У дядечка Фреда були проблеми з великими зміями... і з маленькими зміями... і з зеленими зміями... і з...

У дядечка Фреда були проблеми з УСІМА видами змії. Усі змії в зоопарку любили його.

Вони виповзали зі своїх кліток та прямували до його офісу. Вони ховалися у його письмовому столі. У його кишнях. Навіть у його обіді! Одного дня гладенька зелена змійка на ім'я Верн

заховалася у його канапці. Дядечко Фред подумав, що Верн – то якийсь дивний огірок і мало не вкусив шматочок!

Після таких пригод він покликав на допомогу Роузі. Дівчинка винайшла пристрій, щоб відлякувати змій, і назвала його «АнтиЗмій». Це не допомогло. Вона спробувала знову. І знову. І знову. І знову. Роузі створила чотири моделі. Жодна з них не виправдала очікувань, але дівчинка не здавалася. Дядечкові Фреду потрібна була її допомога.

Роузі сподівалася, що «АнтиЗмій-5» впрається зі своїм завданням. Вона поглянула на безлад навколо. На столі лежала заляпана кетчупом іграшкова змія. Вона скидалася на величезний брусок картоплі фрі, з якого стирчали ікла. Дядечкові Френку не сподобався б винахід, що розбризкує кетчуп по всьому письмовому столу. Гірчиця смакує йому більше. Та ще й мурахи можуть завестися. А може, навіть картопля фрі!

Роузі занотувала результати випробувань:

МОДЕЛЬ 1: ФАНТАСТИЧНЕ ФІАСКО

МОДЕЛЬ 2: РОЗКІШНИЙ РОЗГАРДІЯШ

МОДЕЛЬ 3: КРЕАТИВНА КАТАСТРОФА

МОДЕЛЬ 4: НЕЙМОВІРНА НЕВДАЧА

МОДЕЛЬ 5: КЕТЧУПОВИЙ КАТАКЛІЗМ

Троє друзів навели лад у помешканні. Потім перекусили канапками з арахісовим маслом і медом, водночас розмірковуючи, чим могла бути зумовлена чергова невдача.

По обіді Ада та Іггі пішли додому, а Роузі повернулась до роботи. Вона поглянула на пристрій. Трубка вибухнула, бо її згин забив кетчуп. Тиск наростав дедалі більше, а тоді – БУМ!

– Ага! – вигукнула Роузі.

Вона швиденько обдумала кілька ідей, які мали б вирішити цю проблему. «АнтиЗмій-6» мусив спрацювати краще. Дівчинка була впевнена в цьому.

Ну... майже впевнена. Був лише один спосіб це з'ясувати. Вона вирішила замінити дещо у пристрої та випробувати його знову.

Роузі вже практично взялась до роботи, коли почула знайоме дзижчання, гурчання, брязкання і дзенькання, що змусило її визирнути з вікна. Це була тітонька Роуз, сестра її прабабусі! Роузі заклала олівець за вухо, сховала записничок до кишені й вибігла надвір, де тітонька Роуз на сироконтері саме приземлилася на подвір'я.

– Гей-гей! – скликнула тітонька Роуз. – Як поживає моя улюблена винахідниця?

Вона вистрибнула зі свого літального апарата, міцно обійняла Роузі й закружляла разом із нею.

– Мій новий винахід – справжня катастрофа! – зітхнула дівчинка.

– Чудово! – відповіла тітонька Роуз. – Розкажеш про нього по дорозі.

– Ми кудись полетимо?

– Саме так, – підтвердила тітонька. – Не можна гаяти ані хвилини. Це терміново!